

D66 Statenfractie
Provinciehuis, kamer 1.71
Brabantlaan 1, 5216 TV 's-Hertogenbosch
Postadres:
Postbus 90151, 5200 MC 's-Hertogenbosch
Tel.: 073-6812173
Fax: 073-6808133
e-mail: d66@brabant.nl
website : www.d66noordbrabant.nl

Boxtel, 9 maart 2005

Betreft : vragen ex art 3.2 RvO betreffende bodemsanering en grondwatervervuiling

Geacht College,

De Algemene Rekenkamer heeft op 8 maart jl. haar rapport betreffende de stand van zaken bodemsaneringen naar de Tweede Kamer gestuurd. De conclusies stemmen tot treurigheid.

De belangrijkste conclusie van de Algemene Rekenkamer is dat de minister van VROM onvoldoende grip heeft op de bodemsaneringsoperatie. Hierdoor is onzeker of de negatieve milieuerfenis en de risico's die dit met zich meebrengt voor toekomstige generaties, zullen worden weggenomen.

De Algemene Rekenkamer baseert deze conclusie op haar bevindingen terzake van de planning, de kostenbeheersing en de kwaliteitsbewaking van de bodemsaneringsoperatie.

Terugkerende problemen zijn (a) dat het aantal te saneren locaties en de hiermee gemoeide kosten onvoldoende worden onderbouwd met goede ramingen, en (b) dat de haalbaarheid van de gekozen oplossingsrichting vooraf onvoldoende wordt onderzocht.

Volgens de Algemene Rekenkamer zet de minister van VROM de provincies en gemeenten onvoldoende aan tot kostenbeheersing bij het uitvoeren van bodemsaneringen.

Provincies en gemeenten maken op hun beurt nog niet in alle gevallen gebruik van de instrumenten die zij tot hun beschikking hebben om de kosten van saneringen te beheersen. Zulke instrumenten zijn: kritisch aanbesteden en scherp toezicht houden op de uitvoering van werkzaamheden.

Saneringen kosten bijna altijd meer dan geraamd doordat er meer grond moet worden afgegraven dan was gepland. De verspreiding van de verontreiniging blijkt omvangrijker dan gedacht en/of er blijkt in de bodem een ander type verontreiniging (bijvoorbeeld asbest) te zitten dan bodemonderzoeken en het saneringsplan aangaven.

Niet altijd is in evaluatierapporten een dergelijke goede verklaring opgenomen voor kostenoverschrijdingen. Hierdoor heeft de Algemene Rekenkamer de functionaliteit van kostenoverschrijdingen niet in alle gevallen kunnen beoordelen.

Het saneringsplan dat voorafgaand aan een saneringsoperatie moet worden opgesteld (door het begeleidende adviesbureau), de controle op locatie (door provincies en gemeenten) en het evaluatierapport dat achteraf moet worden opgesteld (door de milieukundig begeleider), zijn belangrijke instrumenten om inzicht te krijgen in de kwaliteit van saneringen. De Algemene Rekenkamer heeft vastgesteld dat zowel in saneringsplannen als in evaluatierapporten informatie ontbreekt die cruciaal is voor provincies en gemeenten om de kwaliteit van de saneringen te kunnen

beoordelen. Doordat provincies en gemeenten nog onvoldoende gebruikmaken van hun toezichtsinstrumenten, met name van controle op locatie, beschikken zij bovendien nauwelijks over eigen toezichtsbevindingen om deze ontbrekende informatie aan te vullen.

Voorts blijkt de onafhankelijkheid van de milieukundig begeleider, die onder andere het saneringsresultaat beoordeelt, vaak niet gewaarborgd. Meestal is zijn bureau ook betrokken bij andere fasen van de sanering.

De afgelopen jaren heeft de minister van VROM veel van haar taken en verantwoordelijkheden voor de uitvoering van bodemsanering bij provincies en gemeenten neergelegd. Dit bestuurlijk arrangement levert in de praktijk op onderdelen niet de gewenste resultaten op.

Naar het oordeel van de Algemene Rekenkamer maken zowel de minister van VROM als de decentrale overheden hun verantwoordelijkheden voor bodemsanering onvoldoende waar. Hierdoor is sprake van een kloof tussen de doelstellingen van het bodemsaneringsbeleid en de wijze waarop de minister hieraan invulling en uitvoering geeft.

Naar aanleiding van de opmerkingen uit het rapport die specifiek op de provincies betrekking hebben stelt D66 de volgende vragen:

1. Op 26 april 2004 heeft u laten weten dat er in Noord-Brabant 120.000 mogelijk vervuilde locaties aanwezig zijn; daarvan was de inschatting dat er 7.000 geheel of gedeeltelijk gesaneerd zouden moeten worden. Hoeveel van deze locaties moeten door de provincie worden gesaneerd?
2. Bij hoeveel van deze locaties is sprake van ernstig vervuild grondwater en in hoeverre wordt daardoor de watervoorziening in Brabant in gevaar gebracht?
3. Van welke instrumenten maakt U gebruik om de kosten van saneringen te beperken?
4. Leidt dit in de praktijk tot beperking van kosten; zo ja in welke mate?
5. Hoe bewaakt U de kwaliteit van saneringsplannen waar de provincie een verantwoordelijkheid heeft en heeft u daartoe uws inziens voldoende informatie beschikbaar?
6. Controleert u de uitvoering van alle saneringen en evalueert u deze?
7. Wat is uw oordeel over de kwaliteit van de saneringen in Brabant; komt dit oordeel overeen met dat van de Algemene Rekenkamer?

Bij vraag 8 en 9 verwijs ik naar het artikel in de Volkskrant van zaterdag 5 maart jl. waarin uitgebreid wordt ingegaan op de in de vraag genoemde misstanden die bij bodemsaneringen schering en inslag zouden zijn.

8. Heeft u corruptie, fraude, valsheid in geschrifte en/of andere milieucriminaliteit geconstateerd bij de saneringen waarvoor de Provincie verantwoordelijk is?
9. Welke preventieve maatregelen heeft u genomen om de in de Volkskrant beschreven misstanden te voorkomen?

Met vriendelijke groet,

M. Lestrade-Brouwer
A. Gorter
T. Houtepen-Kunnen